

Egots avlagringar / Sediments of the Ego

Egots avlagringar är en ny revision av den tänkta fortsättningen på ett av mina tidigare projekt, *Jagets teatrar*, som jag arbetade med under flera år och som utöver egna idéer och erfarenheter inspirerades mycket av psykoanalytikern Joyce McDougalls bok med samma titel. Enligt McDougall, och flertalet andra analytiker, bär var och en av oss på omedvetna spår från de allra första levnadsåren som påverkar vårt dagliga liv i mycket högre utsträckning än vi är medvetna om. Dessa spår som utgörs av internaliseringar från omvärlden - i första hand föräldrarnas (o)medvetna utstrålning - formar viktiga komponenter i jagstrukturen och inverkar således på många av våra val och förhållningssätt i livet. De mest avgörande internaliseringarna har dessutom ett behov av att upprepas, vilket tar sig uttryck i väl maskerade iscensättningar där andra människor, objekt och situationer omedvetet ikläds specifika roller för att spela upp tidigare dramer ur individens liv. Först när det omedvetna materialet integrerats upphör upprepningstvävet av det, och människan tar då ett steg vidare i sin psykiska utveckling.

Även Jungs teori om den livslånga själsliga individuationen - en katarsisk och episk resa med alkemin som symbolspråk, där egot likt en orm ömsar skinn efter djupdykningar i det omedvetna och konfrontationer med bortträngningar - har haft stor inverkan på narrationens utformning. Verket *Jagets teatrar* utkristalliserades 2012 som en film i gränslandet mellan dogmadrama och videoessä. Det visades antingen som sådant eller installerad tillsammans med objekt i fyra olika rum (akter) som kronologiskt relaterade till filmens berättelse och samtidigt symboliserade olika centrala sektioner inom psyket.

Det nuvarande projektet tänker jag i första hand realisera i rumsform, där fragmentariska narrativa element i varierande medier skapar grunden till den individuella film som betraktaren eventuellt upplever i sin föreställningsvärld då inre associationer vävs samman med perceptionen av den yttre verkligheten till subjektiva tolkningar. Jag har länge fascinerats av likheterna mellan film som medium och sinnet. De aspekterna fortsätter jag utforska på ett nytt sätt i det här verket. Medierna kommer i huvudsak att bestå av målningar, skulpturer och audiovisuella fragment såsom ljud- och ljusinstallationer samt enstaka videoprojektioner med kortare filmsekvenser. Alla uttryck är mer eller mindre förankrade i det nya manuset. Dock på ett så pass fritt sätt att en scen kan representeras av en halvabstrakt, diffust antydd eller

mycket inzoomad bild, en sidovy utanför den egentliga scenen eller ett fokus på något objekt eller material som metaforiskt relaterar till scenen. Även omgivande element i rummet har betydelse, till exempel valv som passager, vatten, växter, aska och rök samt spridningen av ljud och ljus från enskilda verk. Mångmediala ruminstallationer har länge varit mitt huvudsakliga uttryckssätt. Vissa element är särskilt återkommande. I synnerhet ljudlandskap och belysning som på ett avskalat sätt förmedlar en djupare atmosfär. LED-spotlights i mörklagda rum, enkel sång och tibetanska klangskålar är några exempel på vad jag hittills använt mig av.

Långt ifrån alla scener ur berättelsen skildras - endast utvalda fragment realiseras i fysisk form. Helheten ska också hållas relativt avskalad, speciellt som tankar kring minimalism har haft avgörande inverkan på utformningen av det nya manuset. Själva manuset kommer också att finnas med i bokform; tre akter uppdelade i tre rum - en tunn bok för varje rum. Eventuellt förvandlar jag manuset till poesi. Första akten och rummet heter *Grayroom*, andra heter *Darkspace* och tredje *Bluelight*. Rummens färgskalor följer akterna så att verken i första rummet är gråa, väggarna i andra rummet svarta och belysningen i tredje rummet ljusblå. Eventuellt kommer jag längre fram att göra en film också utifrån det här manuset.

Konceptuellt sett känns det logiskt att uppföljningen av *Jagets teatrar* på sätt och vis upprepar en hel del av innehållet från den första versionen, eftersom vi även i våra personliga liv upprepar de omedvetna innehållen varv på varv tills vi integrerat dem i det medvetna jaget som en del av den livslånga utvecklingen. Falska och överflödiga lager från eget skalas av för varje varv, men fullständigt färdiga blir vi aldrig. Innehållsmässigt har båda dessa verk samhälleliga, psykoanalytiska och andliga inspirationskällor. Men det finns samtidigt skillnader i manus och uttryck. *Egots avlagringar* är bland annat påverkat av teman jag arbetat med på senare år, såsom ekologi, utbrändhet och minimalism.